

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/277/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200985
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3212200985.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z., so sídlom v A., U. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného C., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v A., U. X proti odporkyni V. F., bytom Q. XXXX/X, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Y., so sídlom B. XX, K., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Q.. R. V., advokátom, so sídlom B. A. X, K., o zaplatenie 204,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 5C 59/2012-61 zo dňa 24. júla 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 55,10 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Q.. R. V., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXX, do troch dní.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 15,93 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Q.. R. V., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS:XXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1-3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 9,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu A. podľa § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Konštatoval, že sú tu dané dôvody osobitného zreteľa spočívajúce v tom, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník v danom prípade nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporkyne, pričom v danom prípade možno dôvodne predpokladať, že odporkyňa o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemala žiadnu vedomosť. Vedľajší účastník vstúpil do konania ako profesijná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníctva vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Ďalej súd prihliadol na charakter a obsah poskytovanej právnej pomoci a dospel k záveru, že v danom prípade úkon právnej služby - prevzatie veci vrátane prvej porady nie je možné priznať aj s ohľadom na skutočnosť, že v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania tento nemal vedomosť o prejednávanej veci. O predmete konania sa vedľajší účastník dozvedel až po vstupe do konania, keď mu boli zaslané návrh na začatie konania spolu s jeho prílohami a platobný rozkaz. Následne vedľajší účastník podal prostredníctvom právneho zástupcu odpor proti platobnému rozkazu vydanému v tomto konaní, ktorý možno ako jediný hodnotiť ako písomné podanie vo veci samej, kde však opätovne dochádza len k výpočtu všeobecne formulovaných tvrdení

o námietke premlčania. Údaje uvedené v odpore predstavujú len údaje, ktoré vedľajší účastník získal z listín zaslaných mu súdom a nemožno na ich základe konštatovať opodstatnenosť uplatnených trov konania zo strany vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania 55,10 Eur. Uplatnil si i trovy odvolacieho konania 17,59 Eur. Namietal nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Súd mal podľa jeho názoru na vec aplikovať § 146 ods. 2 O.s.p. a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť mu trovy konania, pretože procesne zavinil zastavenie konania späťvzatím návrhu bez udania dôvodu. Argument súdu o tom, že odporkyňa nemala vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, mal za bezvýznamný, pretože vedľajší účastník môže do konania vstúpiť bez plnomocenstva a bez súhlasu spotrebiteľa. Aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa na danú vec je nenáležitá. Účelom tohto ustanovenia je výnimočne zmierniť dôsledky právnych noriem zavedením moderačného absolučného práva. Ide napríklad o prípady charakteristické sociálnym aspektom, keď povinný účastník nemôže z objektívnych dôvodov trovy konania zaplatiť, pričom sa zohľadňujú osobné, majetkové a iné pomery účastníkov, ich postoj v konaní a ďalšie okolnosti. Dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa je popretie princípu spravodlivosti a sťaženie postavenia vedľajšieho účastníka v konaní. Vedľajší účastník trovy konania nezavinil, len realizoval svoje ústavné práva, pričom jeho činnosť bola v súlade s účelom súdneho konania. Čo sa týka konkrétneho úkonu prevzatie veci a príprava zastúpenia, ide o dôležitý úkon, v rámci ktorého sa zisťuje evidencia veci na súde, zisťuje sa dodávateľ a zahŕňa žiadosť o poskytnutie informácií potrebných na vstup do konania, administratívne úkony advokáta a vyhotovenie písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu. V dôsledku vnesenej námietky premlčania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť, pričom oprávnenie vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania potvrdil i Najvyšší súd ČR v rozhodnutí, sp. zn. 25Cdo 539/2008. Z uvedeného vyplýva, že v konaní mu vznikli trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním, a ktorých výška bola vypočítaná v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Účelnosť trov právneho zastúpenia vyplýva z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Záver súdu o tom, že združenie musí mať odborný aparát na právnu pomoc spotrebiteľom, je nesprávny, pretože v takom prípade by členmi združenia mohli byť len osoby s právnickým vzdelaním. Tento záver tak popiera i ústavné právo každého združovať sa s inými osobami. I z judikatúry Súdneho dvora EÚ vyplýva, že právo na právnu pomoc majú i právnické osoby a v tomto smere poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB proti Spolkovej republike Nemecko a viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, keďže v danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnuté pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je totiž zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra, sp. zn. 25C/58/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/26/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/105/2012 a Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/36/2012. K návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky uviedol, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 21,11 Eur.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné a uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní náhrady trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania a vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom voči odporkyni domáhal zaplata 204,51 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 136 Eur od 24.09.2009 do zaplata a náhrady trov konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.07.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, pretože pomoc právneho zástupcu z radov advokátov nepovažoval za účelné uplatnenie alebo bránenie práva z dôvodu, že už z podstaty združenia na ochranu spotrebiteľa vyplýva, že je schopné poskytovať právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach spotrebiteľom samostatne. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

Preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 55,10 Eur. V danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplata 204,51 Eur s príslušenstvom, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za

poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje 19,92 Eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky) a odpor voči platobnému rozkazu dňa 16.05.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 39,84 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky patrí právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur x 2 úkony, t. j. spolu vo výške 15,26 Eur. Trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom prvého stupňa tak spolu predstavujú sumu vo výške 55,10 Eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal ich náhradu vo výške 15,93 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 55,10 Eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na 1-icu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie odvolania dňa 02.08.2012, režijný paušál 7,63 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 15,93 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.